

Noora Puro (Suomi)

Päätös lähteä harjoitteluun ulkomaille ei syntynyt sattumalta. Olen pienestä asti ollut kielihirviö, ja saksa oli ensimmäinen opetteleman vieras kieli – siksi sekä kielellä että maalla on erityinen paikka sydämessäni. Yliopistossa en kokenut vaihto-opiskelua omakseni, lähinnä se tuntui puolen vuoden ryyppyputkelta, josta käteen jää muhkeat opintovelat, univeloista puhumattakaan. En missään nimessä väheksy vaihdon merkitystä opiskelijan elämässä, vieraaseen ympäristöön lähteminen on aina haaste ja rikastava kokemus, ja uusien kontaktien hintaa ei voi rahassa mitata. Itse halusin kuitenkin nimenomaan työkokemusta ulkomailta – halusin kokeilla siipiäni oikeassa ympäristössä ilman turvallista opiskelijaturvaverkkoa.

Lähdön hetki ei ollut helppo. Taakse jäi kaikki mikä elämässä oli tärkeää, edessä odotti vain tuntematon. Ja miten ensimmäisenä päivänä jännitinkään! Saavuin bab.la:n viereiseen kahvilaan jo yli tuntia ennen kuin olimme sopineet tapaamisen toimistolla (perinteinen hikketytön syndrooma). Jännitys hävisi lopulta hetkessä. Toimisto oli täynnä samanikäisiä, eri maista ja kulttuureista olevia ihmisiä, jotka ottivat minut avosylin vastaan. Yrityksen henkeen kuuluu ihmisten nopea vaihtuvuus, joten perehdytykseen on panostettu huomattavan paljon.

Työnkuvaani kuului alkuun englanti-suomi-sanakirjan muodostaminen eri sanastopankkeja yhdistelemällä ja puutteita täydentämällä. Hiljalleen toimenkuva monipuolistui kun sanakirja lanseerattiin liveinä, aloitin muun muassa sanakirjan markkinoinnin sopiviin kanaviin Suomessa. Lisäksi vastailin portaalin kautta ihmisten postaamiin kielikysymyksiin, loin kielenopiskelijoille erilaisia harjoituksia, käänsin sisältöjä sekä kirjoitin blogitekstejä. Kaiken kaikkiaan työnkuva oli erittäin monipuolinen, eikä yksikään päivä ollut täysin samanlainen.

Arvokkaan työkokemuksen lisäksi Hampurin kuukausista jäi käteen upeita kokemuksia ja elinikäisiä ystäviä. On mahtava rikkaus tutustua niin moneen eri kansallisuuteen samaan aikaan, ja bab.la yrityksenä myös ottaa siitä kaiken irti. Torstaisin söimme aina yhdessä toimistolounasta, jolloin pääsimme maistelemaan eri maiden herkkuja. Työn lomassa pelailimme välillä myös pöytäfutista – vaikkakin firman vakiokalusto on saanut epäreilun paljon harjoitusta. Aikani bab.la:ssa lukeutuu elämäni huippuhetkiin, ja suosittelen kokemusta ilolla kenelle tahansa !

